

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/219/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313224842
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1313224842.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou, v právnej veci navrhovateľky: M.. Z. A., rod. O., narodená XX.XX.XXXX, bytom G.. D. X, U., proti odporcovi: L.. O. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom Ž. X, N., o rozvod manželstva, takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo účastníkov M.. Z. A., rod. O. a L.. O. A., uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Č., vo zväzku 7, ročník XXXX, strana 37, pod por. č. 34 r o z v á d z a .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na súd dňa 14.11.2013 sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva s odporcom dôvodiac, že manželstvo s odporcom uzavrela po dlhobovej známosti, v spoločnej domácnosti žili od roku 2002. V čase ich zoznámenia bol odporca rozvedený, deti z jeho prvého manželstva striedavo navštevovali jeho domácnosť, pričom v priebehu spolužitia navrhovateľky a odporcu zostali bývať v ich spoločnej domácnosti. Pracovnú vyťaženosť odporcu navrhovateľka tolerovala, nakoľko odporca jej vysvetlil, že jeho cieľom je zarobiť dostatok finančných prostriedkov na kúpu bytov pre jeho deti, pričom si neuvedomovala ako veľmi toto pracovné vyťaženie odporcu zasiahne do ich partnerského života. Postupne sa jeden druhému odcudzovali, prestávali si rozumieť, čo dospelo do štádia, kedy sa navrhovateľka dňa 28.10.2013 odsťahovala od odporcu. Napriek dvom odporcovým e-mailovým výzvam na obnovenie manželského spolužitia, navrhovateľka tieto výzvy neakceptuje, vrátiť sa do spoločnej domácnosti nemieni a nemá záujem na obnovení ich manželského spolužitia.

Odporca v zmysle písomného vyjadrenia došlého súdu dňa 12.12.2013 nesúhlasil s rozvodom manželstva, nakoľko bol toho názoru, že po prekonaní navrhovateľkinej momentálnej psychickej indispozície bude možné s odstupom času znovu obnoviť spolužitie medzi nimi. Poprel, žeby jeho deti z prvého manželstva bývali s účastníkmi konania súbežne v spoločnej domácnosti, jeho pracovné aktivity nepovažuje za extrémne, tvrdenie navrhovateľky o ich postupnom odcudzovaní je nepravdivé, nakoľko v manželskom i predmanželskom zväzku odporca a navrhovateľka žili bez akýchkoľvek hádok, alebo rozporov až do 20.10.2013, kedy navrhovateľka odporcovi z ničoho nič oznámila, že prestáva s ním žiť a chce opustiť spoločnú domácnosť a odísť do prenajatého bytu. Podľa názoru odporcu bolo príčinou tejto skutočnosti navrhovateľkina psychická indispozícia. Odporca ju počas nasledujúcich dní od tohto kroku odhovára, avšak to nepomohlo a dňa 28.10.2013 počas pracovného dňa sa navrhovateľka počas odporcovej neprítomnosti zo spoločnej domácnosti odsťahovala.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľky doručeného súdu dňa 12.05.2014 súd zistil, že dňa 24.03.2014 navštívila s odporcom psychologickú poradňu Dr. Hradilekovej, ktorú vybral odporca a aj dohodol termín konzultácie. Konzultácia v tejto poradni za prítomnosti oboch manželov pričom Dr. Hradileková

z výpovede navrhovateľky usúdila, že s rozhodnutím ukončiť manželstvo s odporcom je navrhovateľka plne stotožnená a ku ktorému dospela po dlhšom čase, keď sa nenaplnili navrhovateľkine očakávania spojené so zmyslom partnerského vzťahu a s riešením problémov v ňom. Bola daná ponuka opätovného stretnutia u Dr. Hradilekovej, o ktoré však ani jeden z účastníkov neprejavil záujem. Za podstatu problémov v manželstve účastníkov považuje navrhovateľka skutočnosť, že sa s odporcom nedokázala počas cca 12 rokov spoluzitia dohodnúť na tom, kedy je vhodný čas na spoločné dieťa a ich manželstvo tak zostalo neplodné, čo navrhovateľka začala vnímať po roku 2008. Navrhovateľka taktiež poukázala aj na skutočnosť, že odporcovi v decembri 2012 navrhla uzavretie cirkevného manželstva, čo odmietol. Za ďalší vážny problém v manželstve účastníkov označila navrhovateľka skutočnosť, že odporca v roku 2005 kúpil tri veľké pozemky v Bratislave - Rači, na ktorých chcel stavať tri domy, pričom v jednom mali bývať odporca s navrhovateľkou a v ďalších dvoch jeho deti, s čím navrhovateľka od začiatku nesúhlasila z dôvodu, že deti nemali dostatok financií na výstavbu, ako i z dôvodu, neprijateľnosti že by mali byť odporcovce deti z prvého manželstva v budúcnosti susedmi účastníkov. Odporcova dcéra po celý čas spoluzitia s navrhovateľkou a odporcom v jednej domácnosti, nepresvedčila navrhovateľku o jej ústretovosti ústretová voči nej a odporcovi, nakoľko za celý čas spoluzitia v spoločnej domácnosti nemala záujem o pomoc v domácnosti, čo odporca toleroval alebo ju ospravedlňoval štúdiom na vysokej škole. Ani návrh navrhovateľky, aby dcéra odporcu po skončení školy a zamestnaní sa prispievala aspoň symbolicky na elektrinu a vodu, odporca odmietol a hoci aj o tomto probléme hovorila s odporcom pred svojím odchodom zo spoločnej domácnosti ešte v septembri 2013, odporca však uvedenú situáciu nebral dostatočne vážne a vôbec ju neriešil. Odporcovo správanie sa voči nej a k jej rodine bolo od januára 2013 poznačené zvýšenou mierou arogancie. Okolo 20.10.2013 odporcu e-mailom požiadala o vrátenie finančných prostriedkov, ktoré pred uzavretím manželstva požičala odporcovi na kúpu pozemkov do jeho výlučného vlastníctva aj so zhodnotením, na čo odporca neodpovedal, obaja sa začali obchádzať, napätie medzi nimi výrazne vzrástlo, čo vyvrcholilo jej odchodom zo spoločnej domácnosti dňa 28.10.2013 ku kamarátke do 01.11.2013, kedy sa odsťahovala do podnájmu. Prebiehala komunikácia medzi manželmi iba e-mailom, zo strany navrhovateľky to bola napätá komunikácia, odporca vždy písal iba stručnú informáciu o tom, že sa chce stretnúť. Na stretnutí dňa 07.12.2013, na ktorom odporca žiadal navrhovateľku, aby vzala späť návrh na rozvod manželstva, sa opätovne pohádali, navrhovateľka vyčítala odporcovi, že ju porovnáva s inými ženami, odporca jej na to pripomenul, že od nej nič iné nechce, len aby upratovala domácnosť, varila večeru a kupovala darčeky na sviatky pre rodinu, čo sa jej citeľne dotklo. Poukázala na to, že počas trvania manželstva s odporcom sa tomuto musela prispôsobovať v rozhodovaní o účele vynakladania financií, výbere dovoleniek, vyčítal jej pomalosť, unavenosť, absenciu pracovnej morálky, čo bolo pre ňu ubíjajúce a preto rozvrat manželstva s odporcom považuje za vážny a hlboký.

Z písomného vyjadrenia odporcu doručeného súdu dňa 26.05.2014, ktorým odporca reagoval na písomné vyjadrenie navrhovateľky vyplynulo, že na stretnutie v psychologickú poradni z dôvodu, že odporca na stretnutie meškal, navrhovateľka prebrala svoj názor na celú situáciu s p. Dr. Hradilekovou. Čo sa týka najzávažnejšieho problému týkajúceho sa vhodnosti času na spoločné dieťa, tak tento problém odporca prebral s navrhovateľkou osobne dňa 17.05.2014 s tým, že „zavinenie“ je na oboch stranách, t.j. 50:50. Vo veci vyjadrenia navrhovateľky ohľadne uzavretia cirkevného sobáša medzi manželmi, návrh na uzavretie cirkevného sobáša navrhovateľka spomenula viackrát až v priebehu I. polroku 2013. Odporca potvrdil vyjadrenie navrhovateľky týkajúce sa jej nesúhlasu s kúpou pozemkov v Bratislave - Rači v roku 2005, avšak sama prispela odporcovi na kúpu týchto nehnuteľností finančnými prostriedkami. Vzťahy medzi jeho synom a manželmi (účastníkmi) sú naďalej korektné, pričom vzťahy medzi manželmi (účastníkmi) a dcérou odporcu (má 28 rokov) sú narušené od jej promócie v lete v roku 2012. Dcéra odporcu si vedie svoj súkromný život a byť (odporcu) používa v podstate len na prespanie. Komunikácia medzi manželmi (účastníkmi) a dcérou odporcu je obmedzená, hádky nevznikajú. Odporca chcel tento problém zásadne vyriešiť do konca roku 2013. Odporca zároveň poukázal aj na tú skutočnosť, že rodičia navrhovateľky sa nestotožňujú s rozvodom manželstva navrhovateľky a odporcu.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 21C/219/2013-51 zo dňa 03.06.2014, právopl. 28.06.2014 bolo konanie v zmysle § 110 O.s.p. z dôvodu zhodného návrhu účastníkov prerušené, pričom na návrh navrhovateľky došlý súdu dňa 06.10.2014 pokračoval v konaní.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s návrhom ako aj s listinnými dokladmi: sobášnym listom účastníkov konania, dokladom o spoločnom trvalom bydlisku manželov, ich písomnými vyjadreniami, ako aj ostatným obsahom spis, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Obaja účastníci sú slovenskej národnosti, štátnej príslušnosti SR. V prípade navrhovateľky jedná sa o prvé manželstvo, u odporcu sa jedná o druhé manželstvo, pričom z ich manželstva nepochádzajú žiadne deti. Posledné spoločné bydlisko účastníkov bolo v N. na Ž. X, čím je podľa § 88 ods. 1 písm. a) O.s.p. daná výlučná príslušnosť tunajšieho súdu na konanie.

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že manželstvo s odporcom uzatvárala po 5 ročnom spolužití. Po uzavretí manželstva odporca nastavil odlišný spôsob hospodárenia s financiami, ako bolo dohodnuté pred uzavretím manželstva tým, že financie boli na spoločnom účte, čím boli viac kontrolované, čo navrhovateľke prekážalo. V r. 2007 musela navrhovateľka absolvovať operáciu štítnej žľazy a zmene pracovných vzťahov ju odporca psychicky nepodporil, na jar 2008 odporca prvý krát jej vyčítal, že rozbíja jeho vzťah s dcérou narodenou v roku 1986, ktorá bývala s nimi v spoločnej domácnosti, keďže študovala na vysokej škole v N., avšak trvale bývala v A. u svojej matky - bývalej manželky odporcu. Navrhovateľka sa i v tomto čase vracala k téme dieťaťa, ktoré navrhovateľkou vnímané napätie odporca potom riešil návrhmi navrhol spoločného výletu alebo dovolenky, kde sa avšak on sa o tejto záležitosti odmietol s ňou baviť. Odporca sa slovne nikdy nevyjadril, že by chcel mať s navrhovateľkou dieťa i keď sa tomu nebránil. Následne navrhovateľka toto neriešila. Sústreďovala som sa len na to, aby odporcova dcéra doštudovala, s odporcom jej vychádzala v ústrety a pomáhala jej, keďže od r. 2009 - 2010 odporca nemal s dcérou dobrý vzťah. K vyvrcholeniu krízy medzi odporcom a jeho dcérou došlo v r. 2012, keď dcéra odporcu ukončila vysokú školu bez prejavu akejkoľvek vďaky voči nemu. Keďže jeho dcéra bývala stále v spoločnej domácnosti s účastníkmi, odporca sa v lete 2012 vyjadril, že keď sa zamestná, po skúšobnej dobe ju požiada, aby sa odsťahovala, čo sa nestalo do konca roku 2012. Po sviatkoch 2012 mu navrhovateľka pripomenula, že situáciu s jeho dcérou treba riešiť, avšak bezvýsledne, naďalej sa stále sa len zdravili, obchádzali sa. Navrhovateľka čakajúc na riešenie zo strany odporcu spôsobovala jej napätie, komunikácia medzi nimi začala zlyhávať a obmedzila sa len na chod domácnosti. V auguste 2013 sa navrhovateľka vrátila k riešeniu situácie s dcérou odporcu s tým, že sľúbil vyriešiť situáciu do konca roka 2013. Keďže situácia s dcérou odporcu sa nijako neriešila a nezdalo sa to navrhovateľke únosné, v októbri 2013 si začala hľadať podnájom. Dňa 28.10.2013 navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť s odporcom po zvážení a strate nádeje, že odporca bude situáciu v ich spoločnej domácnosti riešiť do budúcnosti. Asi 2 týždne po odsťahovaní navrhovateľka podala návrh na rozvod uvedomujúc si, že odporca vôbec nepochopil jej postoj a do budúcnosti nemá ich vzťah zmysel. O dieťati sa navrhovateľka s odporcom od roku 2009 nebavila vôbec. Podľa navrhovateľky by ju odporca nikdy v budúcnosti nevedel pochopiť. Po odsťahovaní navrhovateľky zo spoločnej domácnosti prestali manželia spoločne hospodáriť a intímne sa stýkať. Navrhovateľka do dnešného dňa býva v podnájme, s odporcom komunikuje len formálne, nenavštevujú sa, k odporcovi nemá citový vzťah ako k manželovi, nemá k nemu dôveru, nemieni s ním obnoviť manželské spolužitie. Na odporúčanie súdu navštívili spoločne vo februári - marci 2014 manželskú poradňu, avšak vzhľadom na rozhodnutie navrhovateľky nie je predpoklad na obnovenie ich manželského spolužitia. V súčasnej dobe si chce život zariadiť podľa seba s možnou perspektívou aj odchodu do zahraničia. Podľa navrhovateľky hlavnou príčinou rozvratu manželstva s odporcom sú ich rozdielne hodnoty a názory na manželské spolužitie.

Z výsluchu odporcu súd zistil, že s navrhovateľkou spolu žili vo výbornom vzťahu bez akýchkoľvek hádok 12,5 roka. Navrhovateľka veľmi citovo založená a z toho vyplývajú niektoré jej vysoko emočné reakcie. Žiadosť o rozvod bola navrhovateľkou podaná unáhle, bez akýchkoľvek predchádzajúcich sporov, manželských kríz, a skutočnosť, že už 14 mesiacov nežijú v spoločnej domácnosti neznamená, že manželstvo neplní spoločenský účel a neumožňuje obnovenie manželského spolužitia. Odporcov postoj k manželstvu je naďalej kladný a manželstvo má pre odporcu zásadný význam, predovšetkým z hľadiska citového spolunažívania, vzájomnej pomoci a podpory. Manželské spolunažívanie je možné podľa názoru odporcu obnoviť. Uvedomuje si, že prípadný rozvod je radikálna zmena, ktorá by negatívne zasiahla oboch manželov. K navrhovateľke má stále citový vzťah, mieni s ňou obnoviť manželské spolužitie, pričom túto krízu berie ako poučenie pre oboch. Odporca s navrhovateľkou prestali spoločne žiť (intímne sa stýkať) dňa 23.10.2013. Ako možný dôvod (príčinu) rozvratu manželstva

odporca považoval aj tú skutočnosť, že v marci 2013 navrhovateľka potratila a veľmi zle to citovo znášala, utiekala sa k Bohu a v auguste mala znovu mimomaternicové tehotenstvo. Podľa názoru odporcu to bol z pohľadu navrhovateľky hlavný dôvod k rozvodu - nenarodenie dieťaťa. Ďalšie obnovenie spolužitia s navrhovateľkou napriek jej odmietaniu obnovy spolužitia si navrhovateľ predstavuje tak, že po odsťahovaní sa jeho dcéry z prvého manželstva z domácnosti by bolo manželstvo účastníkov možné obnoviť, nakoľko sú obaja inteligentní ľudia, pričom správanie navrhovateľky je emotívne.

Podľa čl. I základných zásad Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., manželstvo je zväzkom muža a ženy. Spoločnosť tento jedinečný zväzok všestranne chráni a napomáha jeho dobrou. Manžel a manželka sú si rovní v právach a povinnostiach. Hlavným účelom manželstva je založenie rodiny a riadna výchova detí.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní, v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Súd mal z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v danom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky rozvodu manželstva účastníkov konania. Vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené tak, že ich manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel. Účastníci ako manželia spolu nežijú, nezdieľajú spoločnú domácnosť, intímne sa nestýkajú a ani spolu nehospodária. Na základe uvedeného je zrejmé, že manželstvo účastníkov konania neplní ani jednu z funkcií manželstva tak, ako to vyžaduje Zákon o rodine a tento stav je dlhodobý. Súd poskytol účastníkom konania i priestor na zmierenie, a to z dôvodu nesúhlasu odporcu s rozvodom manželstva s navrhovateľkou, avšak k zmiereniu nedošlo, navrhovateľka na rozvode manželstva zotrvala a za žiadnych okolností nemala záujem na obnovení manželského spolužitia. Súd mal za preukázané, že napriek nesúhlasu odporcu s rozvodom manželstva, sú tu splnené hmotnoprávne predpoklady rozvodu manželstva, keďže v danom prípade je prítomný jeho kvalifikovaný rozvrat. V zmysle podstaty inštitútu manželstva toto plní funkciu sociálnu, ekonomickú, biologickú a výchovnú, pričom manželstvo možno rozviesť až vtedy, keď si neplní ani jednu z týchto funkcií. Manželstvo účastníkov konania neplní ani jednu z týchto funkcií, keďže manželia nežijú spolu ako rodina, netvorí jeden celok, netrávia spoločne svoj čas, nehospodária spolu, každý z nich si uhrádza svoje vlastné potreby. Manželia sa taktiež intímne nestýkajú a ani spolu nevychovávali deti, ktoré by s nimi v rodine žili, nakoľko manželstvo účastníkov je bezdetné. Súd mal na základe uvedených skutočností za preukázané, že manželstvo už naďalej nemôže plniť svoj spoločenský účel a od navrhovateľky nie je možné spravodlivo požadovať obnovenie manželského spolužitia s odporcom, keďže uvedené sa nedá vynucovať a jedného z manželov do vzájomného spolužitia s druhým manželom nútiť. Napriek poskytnutiu priestoru pre vyriešenie si manželských a vzťahových problémov a pokúsenie sa o obnovu manželského spolužitia, uvedené nebolo úspešné, nakoľko navrhovateľka odmieta obnovenie spolužitia s odporcom a na rozvode manželstva s pevným

rozhodnutím zotrúva. S prihliadnutím i na skutočnosť, že napriek vedomosti odporcu o prekážaní navrhovateľke, že jeho dcéra z prvého manželstva žije v spoločnej domácnosti s účastníkmi, resp. t.č. s odporcom na úkor odporcu /i navrhovateľky/, odporca túto situáciu do dnešného dňa napriek príslubom od roku 2012 neriešil, hoci odsťahovanie sa dcéry zo spoločnej domácnosti bolo jednou z podmienok, aby navrhovateľka spolužitie s odporcom obnovila. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd preto dospel k záveru, že v zmysle § 23 Zákona o rodine existujú vážne dôvody, pre ktoré súd manželstvo účastníkov rozviedol s prihliadnutím predovšetkým na pevné dlhodobé rozhodnutie navrhovateľky rozviesť sa s odporcom, jej odmietanie obnovenia ich manželského spolužitia zvlášť, keď „ manželstvo je slobodným a dobrovoľným zväzkom dvoch ľudí“/ § 1 ods. 1 Zákona o rodine/.

Ako hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd ustálil diametrálne odlišné predstavy a názory na vzájomné manželské spolužitie, na priebeh manželstva, jeho úlohu v živote každého z manželov ako i rozdielnosť pováh manželov, ktorá sa v partnerskom živote manželov čoraz častejšie a zreteľnejšie prejavovala.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam a s poukazom na citované ustanovenia zákona, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch rovnopisoch na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III..

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 a nasl. O. s. p.).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z.).